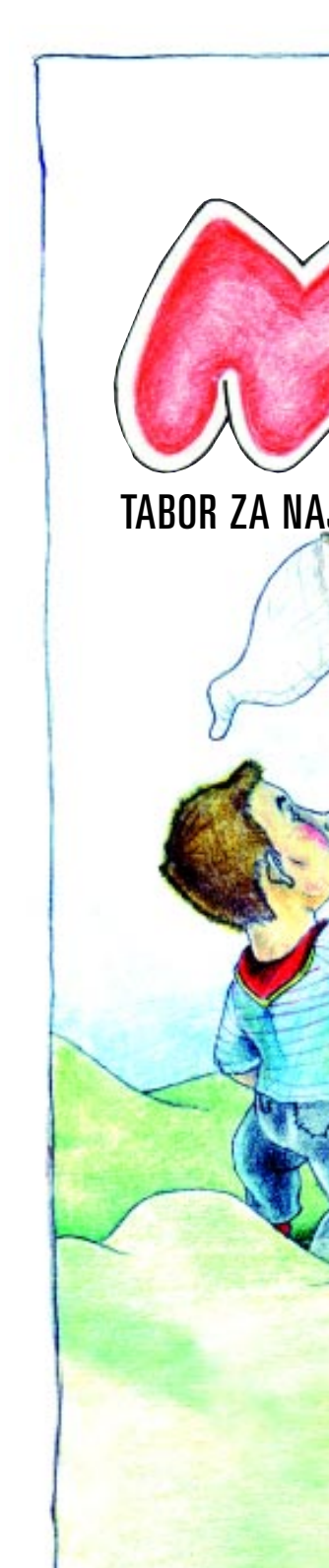
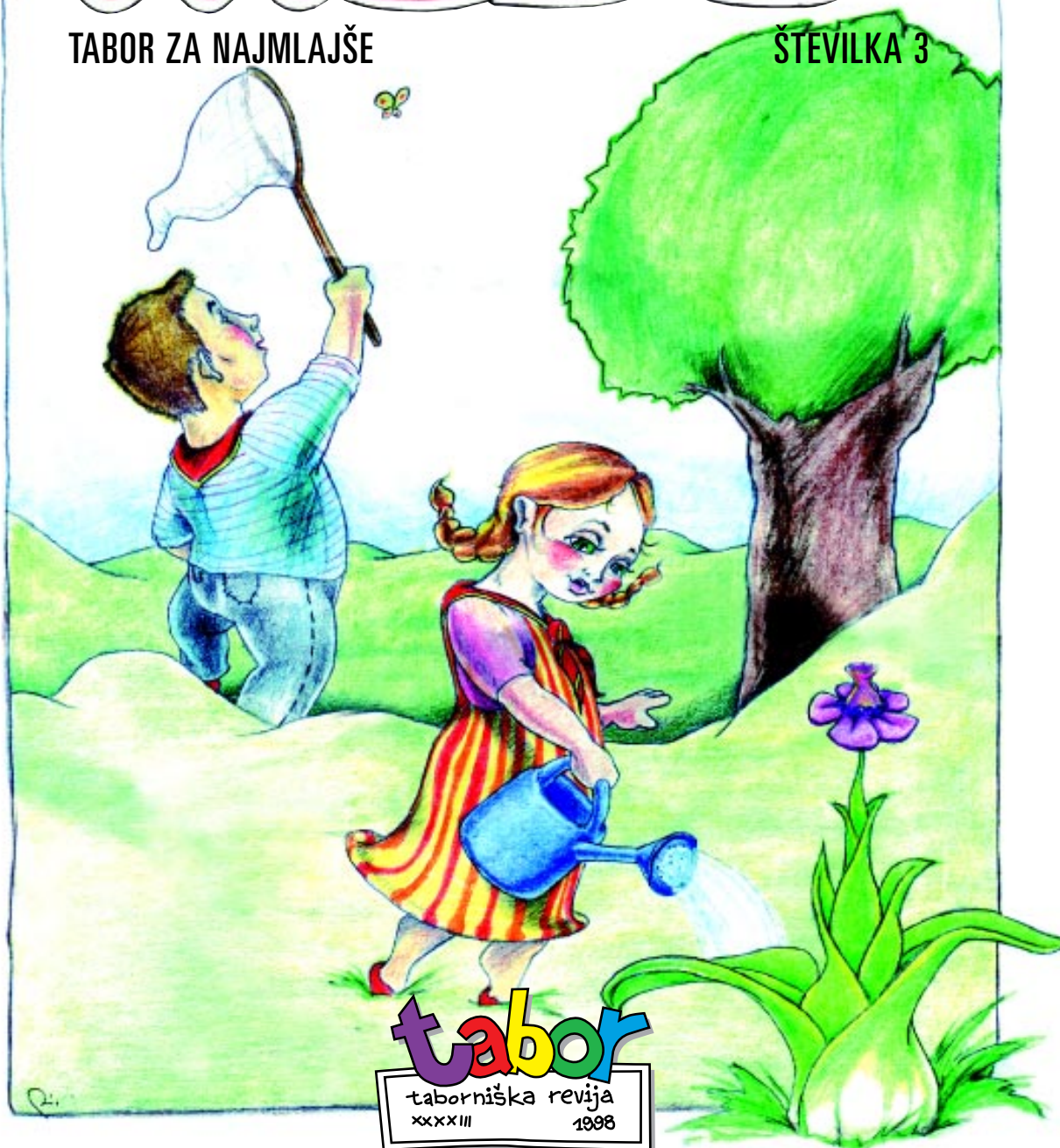

MEDO

TABOR ZA NAJMLAJŠE

ŠTEVILKA 3

tabor

taborniška revija
xxxxiii
1998

SPET SMO SKUPAJ V NAŠEM MEDOTU IN SPET SE BOMO
LEPO ZABAVALI!

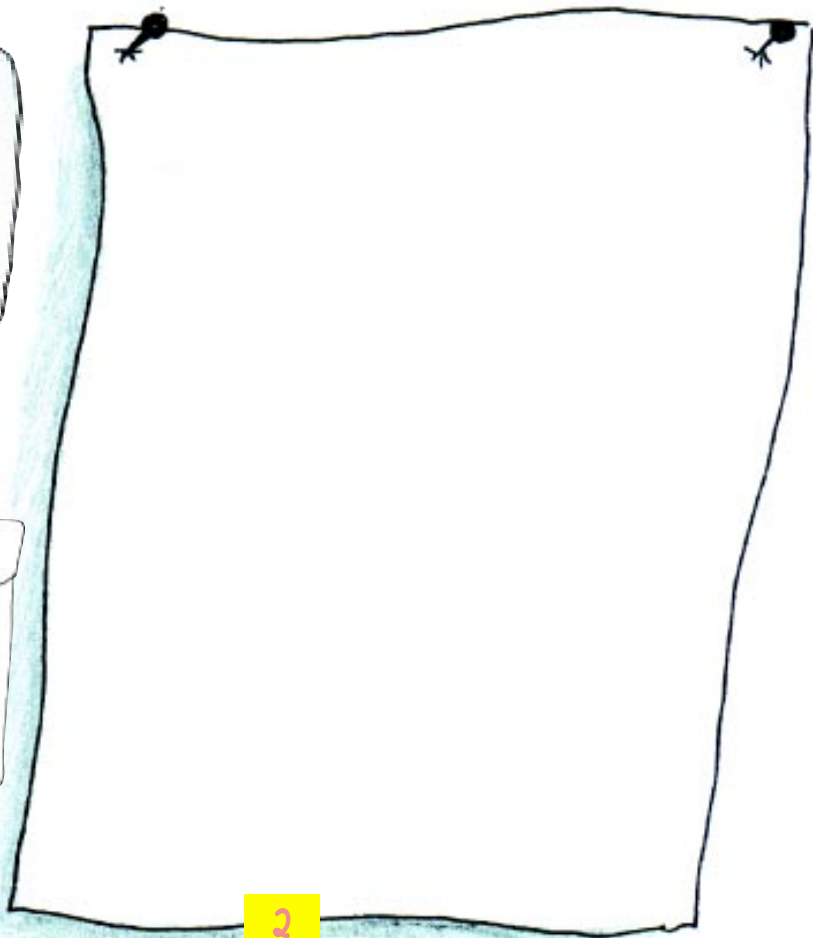
SEM _____
IZ VODA _____,
KI JE DEL RODU _____
IZ _____.

NA ČRTE NAPIŠI SVOJE PODATKE IN SE
NATO ŠE NARIŠI, ČE SEVEDA HOČEŠ. V
PRAZEN PROSTOR LAHKO NAMESTO RISBE
TUDI ZAPIŠEŠ KAJ O SEBI.

KATERE NOVE
VEŠČINE SI
OSVOJIL, ODKAR JE
IZŠEL PREJŠNJI
MEDO? SI MORDA
OPRAVIL KAKO
PREIZKUŠNJO?

SLIČICE SO POMEŠANE - KAKO BI SI
PRAVILNO SLEDILE? KATERA KAŽE NEKAJ
NAPAČNEGA? PREČRTAJ JO!

1

2

3

4

5

6

Nalogo je narisala Neva.

Rешitev: 6 (nabiranje drv) in 5 (čiščenje in pripravljavanje terena), 4 (postavljanje srednice, dranje), 2 (določanje smeri odprtine za prižiganje), 3 (prižiganje); napačna je slička 1 (lomljenje vezi) in 3 (pomlajenje vezi).

PRAVLJICA O FREDERIKU

Stemnilo se je še prej kot običajno. Turobno, sivo, prav nič pomladno sobotno popoldne se je prevesilo v mrzel večer. Vodnik Veter in njegovi medvedki in čebelice pa so bili židane volje. Kaj bi ne bili! Če bi bilo vse kot ponavadi, bi bili zdajle doma in se dolgočasili pred televizorji. Toda bili so na izletu, na kar dvodnevnem vodovem izletu! Prvič so šli nekam za čez noč, in to je bilo nekaj čudovitega.

Skozi meglo in mrak so se vrnili do rumene lučke sredi gozda, do počitniške hišice, v kateri so pred nekaj urami pustili svoje težke nahrbtnike. Vetrova babica in dedek sta jih v hiši čakala z vročo, sladko, obilno večerjo. In kot da to ne bi bilo dovolj, je babica potem prinesla še čudovite barvaste piškotke, kakršne zna speči samo ona.

Vodnik Veter je imel še polno idej, kaj vse bi lahko počeli po večerji. Toda neka čudna sila je otrokom vlekla veke skupaj, postali so toplo, prijetno utrujeni in zaželeli so si, da bi šli "za pol ure" počivat.

Vetrove štiri čebelice in trije medvedki so se po škripajočih stopnicah povzpeli v prvo nadstropje in se zavlekli v svoje spalne vreče, vodnik pa se je usedel mednje in začel pripovedovati:

Za hribom v ozki dolini na robu vasi je stala velika kmetija. Spredaj so se razprostirala šiirna polja, med njimi se je vila bela prašna pot, zadaj pa se je visoko v hrib vzpenjal smrekov gozd. Ob hiši je stal star senik, in čisto na robu je bila majbna luknjica, kjer je bilo prebivališče mišje družine. Tam so stanovali oče miš, mama in male miške; bratje in sestrice od najstarejše do najmlajšega, ki je ravno ugledal svet.

Živeli so mirno in lagodno življenje, saj jim ni bilo treba skrbeti za hrano. V veliki kleti pod senikom, kamor so domačini spravljali pridelke s polja, je bilo hrane vedno na pretek; korenje, zelje in kuruza, repa in krompir, za posladek pa še sočne bruške.

Nekega dne pa je kmetija postala osamljena, glasovi so potihnili in domačini so odšli. Klet so omrežile pajčevine in čez nekaj časa je postala čisto prazna. Miške so se začele spraševati, kaj naj storijo.

“Hrane ni več!” je povzel oče miš in z resnim pogledom ošnil mišjo družino. “Brez hrane ne moremo sbajati,” je še dodala mama. “Malo se lahko sprehodimo in v okolici poberemo hrano,” so menili mlajši. Že naslednji sončen in topel poletni dan so se odpravili na delo; majbni in veliki, starejši in mlajši. “Nabirali bomo lahko, dokler ne bo zime”, so zadovoljno mrmrali in polnili svojo sbrambo.

Vsi so vneto skakali naokoli, razen enega, Frederika. In kaj je počel on? Včasih je ležal pod drevesom, sedel na skali ali poležaval v travi. Ostali so postali jezni in ga med svojim delom spraševali: “Frederik, zakaj ne delaš z nami?” “Saj delam, zbiram barve!” Pa ga niso razumeli. “Zakaj spiš tam spodaj?” so se drugič spet pritoževali. “Saj ne! Zbiram toploto sonca.” Ostali pa so mislili, da je nor. Naenkrat se je vreme spremenilo, veter je začel pibati in postalo je hladno. Dnevi so postajali krajši, miške so pogosteje ostajale doma in

hrane zunaj ni bilo več. Nastopil je čas, ko je bilo treba začeti jesti zaloge. “Kako veliko hrane imamo za pojesti!” so se veselili, polegli po tleh in si začeli pripovedovati zgodbe in dogodivščine poletnih dni. O neumni mački, ki so jo vedno prelisčili, o piščančkih, ki so poskakovali okoli po dvorišču, in o gospodarju kmetije, ki jim je vsake toliko časa postavil mišjo past. Zgodbe so postajale vedno bolj dolgočasne in tudi ponavljati so se pričele, po nekaj mesecih pa je začelo primanjkovati še hrane. Bili so že v zelo hudi stiski, ko so se spomnili na Frederika. “Hej, Frederik, kaj pa ti, ali nisi tudi ti rekel, da si delal za nas in nabiral dobrote za zimo?” Seveda je bilo to mišljeno v šali, ker nihče ni videl Frederika nabirati hrane. Frederik pa je vstal in ponosno dejal: “Seveda! Ali želite slišati?” Ostale miši so bile presenečene, vendar so ga vseeno poslušale.

Frederik je začel: “Ali lahko zaprete oči? Dajte, zaprite oči! Sedaj vam poklanjam sončne žarke. Ali čutite? Počasi vam ogrevajo noge od prstov do stopal. In počasi plezajo po celem telesu. Ali ne čutite, da vam je topleje?” In miši so se res počutile prijetneje, topleje. Frederik je nadaljeval: “Sonce sedaj pribaja na vaš obraz. Ali čutite toploto na vašem obrazu? Dotika se vaših ustnic, nosa, oči in las. Toplo vam je in počutite se zelo prijetno.” Miši niso mogle verjeti, da je res, pa je vendar bilo. Nenadoma je prostor napolnila toplota in vsi so se počutili prijetno. Že so hoteli odpreti oči, pa je Frederik zaklical: “Ne, ne! Imejte še zaprte oči, še veliko tega imam za vas. Nabral sem tudi barve poletja.” Barve, so se spraševali ostali?

“Poglejte, ali vidite modrino neba? Tako globoko, tako či-

sto in toplo. Imam tudi zeleno barvo trave in ... in rumeno in rdečo barvo cvetlic...” In nenadoma je bilo toliko barv, ki so obarvale prostor. In miške so pozabile na hladno, sivo in sneženo zimo. Še preden so lahko pomislile, da bi odprle oči, jih je Frederik znova presenetil: “Počakajte, počakajte, imam tudi vonje - vonj zemlje, tako topel, vonj cvetic in cvetov, tako dišeč. In živali, ali vonjate živali? In nazadnje imam za vas zgodbo. Na nebu, visoko in nevidno našim očem, živijo štiri miši, nam enake. Imenujejo se pomlad, poletje, jesen in zima. Vse imajo darove za nas. Vsaka nam v določenem času leta prinese veter, barve, sonce, dež, toploto, sneg...”. V tem trenutku so bile vse miši v čisto drugačnem svetu, svetu sanj.

Sanjale so in sanjale in ko so se začele prebujati, je najmlajši brat vstal, stopil pred Frederika in mu rekel: “Frederik, zunaj je pomlad!”

Veter je končal svojo pravljico. Res ga je zanimalo, kakšna se je zdela njegovim medvedkom in čebelicam. Le kako so jo razumeli? So že dovolj stari zanjo? So tudi oni čutili barve in toploto in vonje?

Pa jih tega ni mogel vprašati. Otroci so že sladko spali. Veter se jim je prijazno nasmehnil, ugasnil luč in se tiho spustil v pritličje k babici in dedu.

Naslednje jutro so jih prebudili sončni žarki, ki so veselo kukali skozi priprta polkna. Zunaj jih je čakal prekrasen pomladni dan.

Pravljico je pripravil Puggy, zgodbico o Vetrovem vodu Malus, ilustracije pa Milanka.

ČAROBNI ZNAK

TABORNIKI SMO SKAVTI IN SKAVTOV NAS JE NA SVETU OGROMNO. TO ŽE VEŠ. KAKO PA SE SKAVTI MED SEBOJ SPOZNAMO?

I, po čem drugem veš, da si srečal skavtinjo ali skavta, če ne po rutki?! Rutka je tisti na daleč vidni znak, ki iz neznancev dela prijatelje. Rutka je čarobni znak!

Ko si med ljudmi, ki jih ne poznaš, sploh ko si v tujini, se vsake rutke posebej razveseliš. Veš, da jo nosi nekdo, ki ga zanimajo podobne stvari kot tebe. Rad ima naravo in ljudi. Vozel ali obroček na rutki ga, tako kot tebe, spominja, da mora vsak dan napraviti kaj dobrega za druge. Celu prisega, ki jo je dal, in skavtski zakoni, ki se jih drži, so skorajda enaki našim!

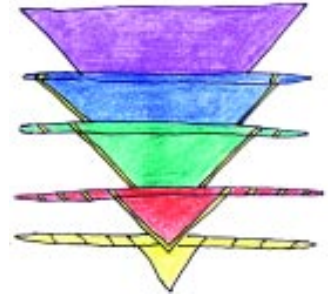
Zato si z vsakim skavtom in skavtinjo na Zemlji na poseben način povezan. Blizu ste si. In ne samo to - pravi skavti si med seboj vedno radi pomagamo in nikoli ne ostanemo sami. Zato si lahko srečen, da nosiš taborniško rutko in da imaš povesod prijatelje. Drugi taborniki, katoliški skavti in tuji skavti pa so lahko srečni, da imajo tebe. Spoznajo te po rutki.

Toda skavti niso edini, ki opazijo tvojo taborniško rutko. Skoraj vsi ljudje vedo, kaj pomeni tvoja ruta. Veseli so te in do tebe še bolj prijazni, hkrati pa pričakujejo, da se boš obnašal tako, kot se za skavta spodobi.

KORISTNA ZADEVICA

Z rutke pa se da prebrati še nekaj drugega, ne samo da je skavtska. Taborniška rutka na primer pove, koliko si star. Pri drugih skavtih je večinoma drugače. Rutke ne izdajajo starosti, temveč to, iz katerega rodu si. Vsak rod ima ruto drugačnih barv. Tako je na primer pri slovenskih katoliških skavtinjah in skavtih.

Rutke pa ne nosimo samo zato, da bi govorila, kdo smo in kam sodimo. Lahko jo tudi drugače koristno uporabimo. Prav nam pride pri različnih igrah, z njo si lahko otreto potno čelo, po potrebi kaj zvežemo skupaj, če je treba, z njo tudi povežemo rano ... Precej uporabna zadeva je ta naša rutka. Kaj reči drugega kot: vedno jo imej za vratom!

MEDVEDEK SE PRIPRAVLJA NA TABORNI OGENJ, ZATO SI JE OBLEKEL SRAJCO. ČEBELICA ŠE SPROŠČENO TEKA NAOKOLI, NEKAJ BISTVENEGA PA JI VSEENO MANJKA. NARIŠI!

PA ŠE SRAJCA, MAJICA, PAS, KAPA, ...

Zdaj je pa čas, da se lotimo celotnega taborniškega kroja, našega oblačila. Poleg rutke ga sestavljajo še srajca, majica, pas, kapa, ... No, najprej povejmo, zakaj sploh nosimo vse to. Mar ne bi bila dovolj le rutka?

Kroj pomeni, da med taborniki ni razlik, da ni važno, koliko ima kdo denarja in od kod prihaja. Vsi smo enako oblečeni, smo bratje in sestre. Peščena barva srajce nam tudi pomaga, da se zlijemo z naravo okoli nas, da je ne motimo s kričočimi barvami.

Hkrati pa je srajca mnogo bolj zgovorna od rutke. Našitki na rokavih pripovedujejo, iz katere države in kraja smo in na katerih taborniških akcijah smo bili. Skavtska lilija na desnem žepu pove, da smo del skavtskega gibanja. Veščine nad levim žepom pričajo, v čem smo posebej dobri. Na članskem traku nosimo oznake preizkušeni in trakce, ki govorijo, kakšno funkcijo (pomočnik vodnika, vodnik, načelnik, ...) imamo.

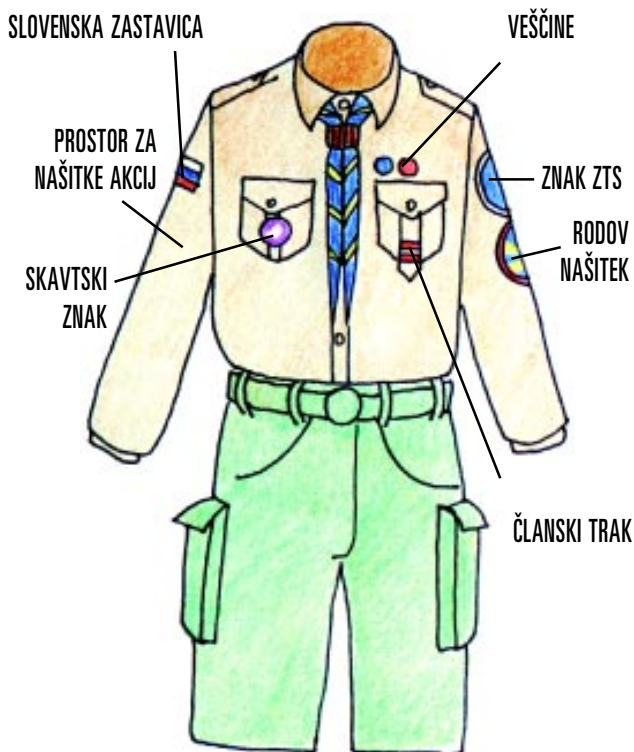
NAJPREJ SRAJCA

Odlično je, če si denar za nakup kroja prislužiš sam z zbiranjem starega papirja ali pa ga privarčuješ iz žepnine. Lahko tudi poprosiš starše, da ti ga podarijo za rojstni dan ali - zakaj pa ne! - za dan tabornikov.

Saj ni treba, da kupiš vse dele kroja - taborniška srajca bo za začetek več kot dovolj. Ko jo boš prerastel, jo boš lahko poklonil ali za zmerno ceno prodal mlajšim tabornikom.

Za kraj je treba skrbeti. Čist mora biti in urejen, na srajci pa naj bodo samo našitki, ki nanjo sodijo, nobene druge šare. Našitek taborniške akcije je lahko na srajci le tako dolgo, dokler se akcija (ponavadi čez leto dni) ne ponovi.

Prav je tudi, da te spomnim, da je treba srajco vedno nositi za pasom. Le s takim krojem boš lahko ponosen tabornik ali ponosna tabornica.

1. in 2. plamen - Naša organizacija - Taborniški kraj

Risatelj: čebelica seveda manj-ka rutka.

NIKOLI PA NE POZABI, DA KROJ ŠE NE NAREDI PRAVEGA TABORNIKA! TAKEGA TE NAREDIJO TVOJA DEJANJA.

Rutko in kraj je opisoval Malus. Risala je Neva.

KATERE OD NASLIKANIH PREDMETOV JE TREBA VZETI
NA TABORJENJE? POVEŽI JIH Z NAHRBTNIKOM.

**Pogovorite se v vođu, katere stvari so na
taboru ali akciji odveč in katere res
potrebujemo.**

PA RUTKA? ALI SODI V
NAHRBTNIK ALI KAM
DRUGAM?

*Rešitev: Doma lahko ostanejo televizor, telefon, namizna svetilka.
Rutka sodi za vrat, ne v nahrbtnik.*

To stran je poslikal Peter.

POBARVANKA

Pobarvanko je narisal Šeki.

AGENTA SKALI IN MALDER IŠČETA PRIJAZNEGA POŠASTKOTA. ČE ŽELIŠ, DA SE JIMA IZMUZNE, GA POBARVAJ Z VAROVALNO BARVO!

PIŠI IN RIŠI - ZA NAGRADO!

PONUJAVA TI DVE MOŽNOSTI, DA SE IZKAŽEŠ:
LAHKO NARIŠEŠ ILUSTRACIJO ZA NAŠO PESEM
ALI PA NAPIŠEŠ SVOJO TABORNIŠKO PESMICO!

KO DOLGČAS MI JE

Ko dolgčas mi je in ne vem,
kaj delal bi, kaj bi igral se ...
No, v gozd bi šel, a sam ne smem.
A naenkrat so vse veje daljše

In vname zdaj se smrtni boj,
največji lev je to (moj muc),
iz kurnika pridirja noj,
a z vrečko jogurtov in štruc

in gmi zrasli so v pragozd,
v savano je prerasel tlak,
v lase še dam si kurjo kost
in že sem čeden, črnski junak,

prikaže strašna se pošast,
da lev v grozi stran zbeži,
jaz že pripravljam novo past
in stara mama - obleži!

pa grem na strašni, divji lov,
za sulico imam omelo,
srebrn ščit je star pokrov ...
Joj, za drevesom vidim žrelo!

Po prstih grem še mimo zmaja,
ki pred svojo kočico spi,
pa se zbudi, glasno zalaja,
požene meni strah v kosti,

da planem v brezglavi beg,
a anakonda (vrtna cev)
prestreže moj ta divji tek ...
... sem zvezan v vrtu obsedel.

Še dobro, da je slišal jok
moj oči, ko je šel domov,
me rešil kače je in spet otrok
sem šel v hišo ... no, v grad duhov.

RISBICO, PESMICO ALI KAR OBOJE
DO 15. MAJA 1998 POŠLJI NA
MEDOTOV NASLOV. MORDA BO TVOJ
IZDELEK NAGRAJEN IN OBJAVLJEN
V JULIJSKEM TABORU.

Pesmico si je izmislil Pipc, risbica je Pikina.

PREPOGIBANKA

KJE PRENOČUJE TABORNIK -
KUCHAR? ZLOŽI PO ČRTKANI ČRTI,
PA NE BO VEČ SKRIVNOST.

Prepogibanko je naslikala Pika.

SKELOTOV ČEBELNJAK: ZOPRNA TABORNIKA

TROTA SKELOTA SO TOKRAT ZA NASVET PROSILE
ČEBELICE ... IN TI, IMAŠ KAKO TEŽAVO? HITRO PIŠI
SKELOTU NA MEDOTOV NASLOV!

Tole je pisalo v pismu:

Dragi trot Skelo!

Pišemo ti, ker imamo resen problem, da nam ena članica voda teži. To tako, da včasih kar udari katero izmed nas. Zadnjič je celo eni izmed nas vrgla žogo v glavo, da ji je tekla kri. Vodnica jo je okregala in ji rekla, da tega ne sme več delati. Ona pa še vedno nagaja. Mi pa je ne upamo zatožiti, ker se je bojimo in nočemo, da nam kaj naredi. Prosimo te, da pomagaš. Hvala!

Nasvet našega trota:

Drage moje čebelice, kar hudo mi je pri srcu, ko berem vašo zgodbo. Vaša težava ni enostavna. Vseeno jo morate skupaj z vodnico čim prej rešiti, saj se sicer kaj lahko zgodi, da bo katera izmed vas izgubila veselje do tabornikov.

Vodnici morate na vsak način povedati, da vam vaša deklica grozi in vas včasih celo udari. Če ji tega ne upate povedati, ji vsaj napišite pismo. Zelo težko bo namreč ukrepala, če ne bo vedela, da se deklica ne drži tega, kar ji je zabičala.

Pogovoriti se morate, saj tako ne gre več naprej. Pogovor naj vodi vodnica. Skupaj poizkusite pomagati tej deklici, da se bo začela do vas vesti normalno. Saj je še vedno možno, da se poboljša! Verjetno bo v to na nek način tudi prisiljena, saj drugače ne bo več mogla obiskovati vodovih srečanj. To bo zanjo huda kazen, saj vsekakor ne hodi k tabornikom zato, da vam nagaja.

Upam, da se boste med seboj pobotale in družile še dolgo vrsto let. In reči moram, da bom zelo žalosten, če vam to ne bo uspelo. Za uspeh se morate potruditi prav vse članice voda.

Pomagal je Skelo (Gorazd Ažman), ilustriral pa Peter.

MEDOTOVA KUHNJA: SLADKI OKRASKI

NIČ NI LEPŠEGA KOT LEP OKRASEK, KI SE GA DA ZA POVRH ŠE POJESTI!

Tokratna misel: GOLA KOST ŠE PSU NE TEKNE

Nekaj lepega in okusnega sem izbral zate: slaščice iz testa in marcipana. Lahko si jih privoščiš sam, lahko jih uporabiš kot okras na pecivu ali pa komu podariš. Sladkega izdelka ni treba nujno jesti, saj je lahko tudi spominček in okras, ki ga postaviš na polico.

slovenski grb), kocke, kroglice, obročke za rute, ... Potem jih seveda spečeš s pomočjo vodnika ali staršev.

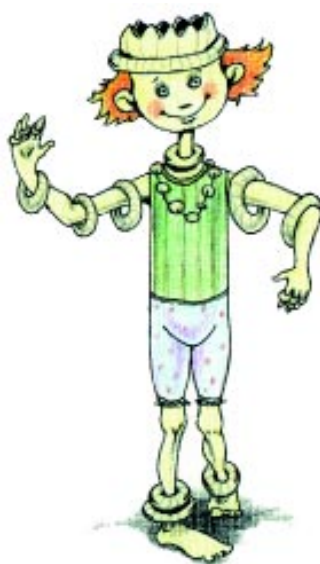
Svoje izdelke lahko tudi pobarvaš z jedilnimi barvami, ki jih dobiš v skoraj vsaki trgovini.

FIGURICE IZ MARCIPANA

oblikuješ tako, kakor da bi delal s fimo maso ali plastelinom. Marcipan segreješ v rokah, da se lažje oblikuje, in nato napraviš figurico. Na koncu jo daš peči, ni pa nujno. Ko se bo ohladila, bo ostala trdna. Izdelovanje torej ni težavno, malo več napora bo treba vložiti le v iskanje marcipana. Nabaviš ga lahko le v bolj založenih trgovinah in slaščičarnah.

Kuharsko-taborniški pozdrav: MMMMMMMMMMMM!

Pri **IZDELKIH IZ TESTA** problemov z nakupi ne bo. Testo narediš tako, da na mizo nasuješ kupček moke, v katerega zmešaš prašek za dvigovanje testa in sol. Potem dodaš še vodo, vendar ne preveč, da masa ne postane pretirano lepljiva in občutljiva. Bolje je, če jo dodajaš postopoma, medtem ko izdeluješ vozle, živalice, kroglice, znake (rodov znak, znak ZTS, skavtski znak,

Idejo za kuhinjo je prispeval Bojan Breščanski, ilustracije Milanka.

NEKAJ MALEGA O NOŽU

Nekoč je v filmih živel nekdo, ki se je pisal Rambo. Bil je najboljši. In imel je najboljši nož. V njegovem votlem ročaju je lahko prenašal vse mogoče. O tem pripoveduje zgodbica iz njegovega otroštva:

Ko je bil Rambo še majhen, ga je mama Rambo poslala v trgovino. Dovolila mu je, da si z ostankom denarja kupi kaj zase. Toda ko se je vrnil domov, je mama skorajda padla v nezavest. Vse, kar je Rambo prinesel, je bil velik nož! Mami je bila zgrožena: ves denar je

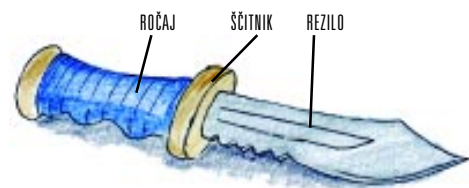
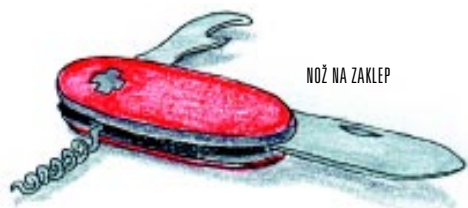
zapravil za tako neumnost?! Kje je tisto, kar je naročila?! Rambo pa se je nasmehnil in odvil votli ročaj novega noža. Nato je ven jemal stvari in jih zlagal na mizo: dva litra mleka, kilogram kruha, šest sadnih jogurtov, pralni prašek, zeljnato glavo, piškote ... Mamica kar ni mogla verjeti, kaj vse je prinesel v ročaju svojega noža!

Pa ti, verjameš? Seveda ne! Pa veš, zakaj sem ti napletel to šaljivo zgodbico? Zato, ker je filmski Rambo pred leti spraval ob pamet veliko število otrok, da so navdušeno nabavljali najrazličnejše "rambo-nože". Pomembno se jim je zdelo samo to, koliko malenkosti (trnkov, žaglic, ...) je bilo spravljениh v ročaju noža, nič drugega jih ni zanimalo! In ker se bojim, da Rambo še zdaj - na video kasetah - buri domišljijo malih pustolovcev, se mi zdi potrebno, da opozorim na tisto, kar je pri nožih ZARES pomembno.

KAJ JE POMEMBNO

Kadar izbiraš nož, pazi na to, kako velik in kako težek je. Manjši in lažji nož je pogosto bolj uporaben od kakega ogromnega "meča". Dolžina rezila pa naj bo vseeno vsaj taka, da lahko z njim režeš kruh.

Rezilo mora biti iz jekla, ki ne rjavi. Pri ročaju je izredno pomembno, da ga lahko udobno držiš. Nujno je tudi preveriti, kako je rezilo nasajeno na ročaj, kako se ga drži. Če se rezilo maje levo in desno, je to slabo in nevarno. Med rezilom in ročajem mora biti še

ščitnik, ki varuje prste in ti pomaga, da z nožem bolj pritisneš.

K nožu sodi nožnica, njegov varni dom. Naj bo nož, kadar ga ne potrebuješ, vedno v nožnici! Tako boš zavaroval tako nož kot sebe.

Morda te bo presenetilo: če nož ni dovolj oster, je še nevarnejši kot sicer, saj hitreje zdrsi. Z brusnim kamnom

ti ga lahko nabrusi očka, morda starejši tabornik, ali pa ga neseš h kakemu obrtniku, ki se ukvarja z brušenjem.

ČE NIMAŠ NOŽA Z VOTLIM ROČAJEM, LAHKO ODPIRAČ, ŠIVALNI PRIBOR, VŽIGALICE IN OSTALO NOSIŠ TUDI KJE DRUGJE, NA PRIMER V NAHRBTNIKU ...

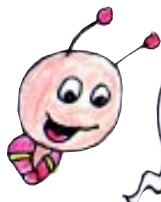
ALI PA NA NOŽNICO Z MOČNO ELASTIKO PRITRDIŠ PLASTIČNO ŠKATLICO OD FILMA IN VANJO SPRAVIŠ VSE POTREBNO.

Reciva kaj tudi o žepnih nožih ... To so noži na zaklep - rezilo pred uporabo potegnemo iz ročaja. Najbolj znani so različni švicarski noži, ki v ročaju poleg rezila skrivajo številna druga orodja, celo škarjice. Žepni noži niso najbolj uporabni za tabornikove potrebe (majhni in šibki so), če pa se že odločiš za enega izmed njih, bodi pozoren na to, da ima varovalo rezila. Varovalo poskrbi, da se rezilo zaskoči - da se ne more po nesreči zapreti in te porezati.

NOŽA RAJE NIKOLI NE ZAPIČI V ZEMLJO - MORDA SE SPODAJ ŠKRIVA SKALA, KI GA BO SKRHALA! TUDI REŽI VEDNO LE NA LESENI PODLAGI.

NASPLOH BODI Z NOŽEM IZREDNO PREVIDEN! REŽI LE V SMERI PROČ OD SEBE. V ROKI GA NOSI Z REZILOM, OBRNJENIM PROTI ZEMLJI.

ogej - Spretnosti in ustvarjalnosti - MČ se nauči pravilno uporabljati nož

O nožu je pisal Malus s pomočjo Škorca in knjige Preživetje v naravi (A. Dvoršak). Risal je Šeki.

AKCIJA VOD-VODU: ŽOGICE IN GEPARDI

SIMPATIČEN NAŠITEK, NOVE
PRIJATELJE, ZANIMIV IZLET - VSE TO
VAM LAHKO PRINESE AKCIJA VOD-
VODU.

Je treba povedati še enkrat? Morda res. Vod-vodu je odlična priložnost, da dobite nove prijatelje, spoznate nov košček domovine in se zabavate na skupni akciji dveh vodov. Dovolj je, da vaša vodnica ali vaš vodnik pokliče vodnico drugega voda iz drugega kraja in se domeni za prvo srečanje. Ostalo bo šlo samo od sebe, pa še nagradne našitke boste dobili!

V tem Medotu se predstavljajo ...

ŽOGICE IN GEPARDI

Vod Žogice in Gepardi iz Rodu dveh rek iz Medvod obstaja že tretje leto. Otroci so stari od 9 do 10 let. V vodu jih je sedem, medvedka Blaž in Krištof ter pet čebelic: Nika, Daša, Tinkara, Tina in Maša.

Ime mi je Brigita in sem njihova vodnica. Skupaj smo približno en mesec, poznamo pa se že dalj časa in se dobro razumemo.

Žogice in Gepardi so zelo veseli in zabavni otroci. Vsi se veselijo akcije vod-vodu!

Moj naslov:

Brigita Stržinar

Preška cesta 27

1215 Medvode

telefon: 061/612-994

Za predstavitev voda je poskrbela Marjeta Hren, za risbo pa Pika.

VOD ŽOGICE IN GEPARDI

Tina, stariševina 10 let.
Plavalnica in tekmovalni
plovci, imamo / komarji
za otrok hodim & ta =
komarji, ali ma
veseli.

Šem Klara, 11 let.

Radu dekletem
kolonije
vija vodilnica iz
Bosnje...

Šimbarca

Šem desetletna

Šimbarca Duha.

vnik. Vselej
me taborniki.

Kato ker hodimo
ma izlete.

Zliva

Šem desetletna
ni hujši, močnejši, ker
je komar, črna, spina
in taborniki, ki hodimo
na izlete, kjer so taborniki
kako taborniki, ali ma

Doša

Štara sem deset let.
hodim v tretji o.
moram taborniki
me zelo veselijo, ker
humoro oglašjujo...

Nika

Štara sem deset
let. Hodim v tretji
razred. Zelo mi ust-
lije ker se učimo, igra-
mo in hodimo na
reke, hodila bom in
se se naučijo dobro imela.

Šem Blaž
11 let.

Šta sem 9 let.

PIŠITE ŽOGICAM IN GEPARDOM, DA SE SREČATE Z NJIMI, ALI PA MEDOTU, DA SE PREDSTAVITE V NAŠI REVIJI!

NA NJI VI SE SREČAJO KMET LOJZE,

KRAVA LISKA IN ČEBELICA PIKICA ...

Scenarij (zgodbo) za strip si je izmislil Malus, izrisal ga je Šeki.

POSLAVLJAVA SE S KVIZOM. SREČNO IN NASVIDENJE!

ČE ŠTEVILKE OB PRAVIH ODGOVORIH POVRSTI VPIŠEŠ V POLJA, DOBIŠ ŠTEVILO, KI JE NA NEK NAČIN POVEZANO S SLIKO. KAKO?

Po čem spoznaš tabornika oziroma skavta?

2 - nosi rutko, 6 - vedno je umazan, 1 - vedno ima s sabo kompas

Ko osvojiš tretji plamen, se kmalu lotiš nove preizkušnje ...

3 - prvi list, 4 - četrti plamen, 2 - ogenj

Kaj je najboljša netivo za gnezdo pri piramidi?

4 - dračje iglavcev, 8 - dračje listavcev, 7 - suha trava

Kako se imenuje igra, pri kateri iščeš potne znake in pisma, pa tudi žvižgati moraš?

6 - fiju-fiju, 1 - lov na lisico, 3 - orientacija

Kakšen šotor je v znaku Zveze tabornikov Slovenije?

9 - indijanski šotor "tipi", 2 - kavbojski šotor "saloon", 7 - slovenski šotor "kamrica"

Kateri zakon MČ je tole: "MČ je dober športnik"

4 - prvi, 1 - drugi, 5 - to sploh ni zakon MČ!

Kako se reče tabornikom, ki so mlajši od sedem let?

8 - vlažni smrčki, 3 - fižolčki, 1 - murni

Kadar se zmotiš in pri telefoniranju zavrtiš napačno številko, ...

1 - se kratko opravičiš: "Oprostite, pomota" ali "Oprostite, zavrtel sem napačno številko", 8 - se na dolgo opravičuješ: "Veste, bilo je tako: Bilo mi je dolgčas. V imeniku sem poiskal telefonsko številko od Nejca, da bi ga povabil na igrišče.

Potem mi je mami rekla, da moram nesti smeti. Ko sem se vrnil, sem zavrtel Nejčevo številko, oglasili pa ste se vi?!",

9 - poskusiš čim prej odložiti slušalko, da te ne bi spoznali

Kadar zazvoni telefon, dvigneš telefonsko slušalko in ...

1 - se predstaviš, 2 - tiho čakaš, kaj bo, 4 - zavpiješ "Halo, kdo kliče?!"

Če po telefonu pokličeš v tujo državo ali kako številko, ki se začne z "090", je to ...

5 - zastonj, 4 - ceneje, 2 - veliko dražje

Popizni je noč ...

2 - daljša, 3 - krajša, 6 - noč je vedno enako dolga

Kaj je to sončna ura?

4 - naprava, ki nam kaže čas s pomočjo sence, 3 - aparat, ki poleti meri moč sonca, da nas preveč ne opeče, 9 - ura brez vdelane lučke, ki jo lahko uporabljamo le podnevi

MEDO je priloga taborniške revije Tabor, ki jo je za 200 SIT mogoče dobiti tudi posebej. Vsi slovenski medvedki in čebelnice jo dobijo zastoni, saj je vključena v članarino. Urednik: Malus (Miha Logar). Avtor Medotovega logotipa ter govorečega medvedka in čebelnice: Šeki (Jaka Bevč). Naslovnico je narisala Milanka Fabjančič. Ostali ilustratorji: Neva (Nevenka Vrba), Peter Vrčkovič, Pika Kresal - Bizaj, Pipc (Miha Knific) in Šeki. Računalniška obdelava: Bizi (Igor Bizjak). Strokovni pregled besedila: Darka Petančič. Lektorica: Marta Lešnjak.

TABOR - taborniška revija. Glavna urednica: Mateja Šušteršič Dimić. Odgovorni urednik, v. d.: Igor Drakulič. Predsednik izdajateljskega sveta: Jože Petrovčič. Naslov uredništva: Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 061/313-180, faks 061/1321-107, e-pošta ZTS@guest.arnes.si. Tekoči račun: 50101-678-47184. Tabor po mnenju Ministrstva za kulturo RS št. 415-306/92 sodi med proizvode, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov. Grafična priprava: Tridesign, Ljubljana. Tisk: Tiskarna Skušek, Ljubljana. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Kviz je sestavil Malus. Risbe so Šekijeve.

**MEDOTOV NASLOV JE: REVIIJA TABOR,
PARMOVA 33, 1000 LJUBLJANA**

*Številka revseralcev in gostilcev: 24 (tohtlo ur ima dan).
Rštev: 22.4.1951 (dam ustanovitve ZTS), 112 (telefonska*